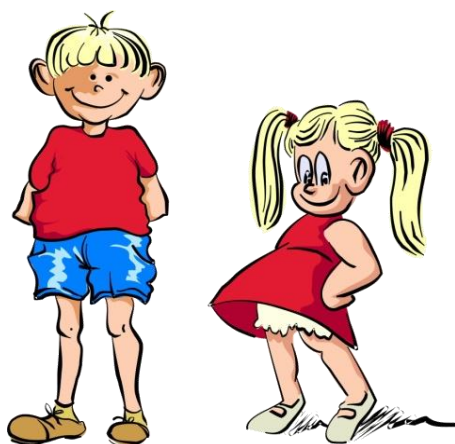

D
R
O
B
I
Ž

ŠOLSKO LETO 2013 / 2014
ŠTEVILKA 1

DROBIŽ je šolsko glasilo učencev od 3. do 5. razreda
OŠ FRANCETA PREŠERNA KRANJ,
Podružnica Kokrica

UREDNIŠKI ODBOR:

**Matej Miklaužič, Klara Lombar,
Lara Gros, Lara Škulj,
Anja Kapljič, Tim Čeh,
Tadeja Vodnik, Živa Kovačič,
Eva Kozan in Maša Bohinc Penček**

Mentorica: Anita Žibrek, prof. RP

LOKACIJA IN DATUM IZDAJE DROBIŽA:
Kokrica, maj 2014

Slika na naslovnici:
Julijana Isabel, 5.c

Saj ni bilo tako hudo, kajne, sedeti v šolskih klopeh, se učiti, pisati domačo nalogo.

Ne le da ste se v tem šolskem letu veliko naučili, tudi počitnice ste si pošteno zaslužili. In kot vsako leto še Drobiž dobili.

Uredniški odbor

PRESENETILA SEM MAMICO

Pisalo se je leto 2014, bil je 25. marec, znan kot materinski dan. V šoli smo narisali šopek cvetlic. Napisali smo tudi poljubno besedilo. Jaz sem napisala:

*MAMI, BREZ TEBE TEŽKO BI BILO,
OB TEBI IN S TABO PA RES JE LEPO.
ZATO ZA TVOJ PRAZNIK IZREKAM GLASNO:
»MAMICA, S TABO ZARES JE LEPO!«
TEMU DODAM ŠE STAVEK POZNAN:
»MAMICA DRAGA, RADA TE IMAM!«*

Preden sem prišla domov, sva šli s sestro Klaro v cvetličarno po šopek vrtnic in v trgovino po čokolado. Ko sva prišli, sva morali vse nakupljeno skriti pred mami. Čez nekaj časa je domov prišel še oči. Skupaj smo mamici izročili vsak svoje darilo. Mamici je šlo na jok, a ga je zadržala. Po kosilu smo se odpravili k babici v Kranj. Njej pa je mamica podarila šopek rdečih in belih vrtnic ter obnovila razbito poročno uro pokojnega moža. Ko smo se kasneje vrnili domov, nas je očka peljal še v Vivo na pico. Domov smo prišli precej zgodaj. Ko je mami odpirala vrata, je butnila mojo sestrčno Saro, ki se je spotaknila in padla na dragoceno babičino sliko. Na srečo je to bila le kopija originalne slike.

Naslednji dan smo mami peljali gledat premiero filma njene najljubše skupine W.A.S.P.. Zato nam je mami v zahvalo spekla 'nutelino' torto.

Ta materinski dan bo mamici za vedno ostal v spominu, kajti takega presenečenja ni doživela še nikoli.

Maša, 5. č

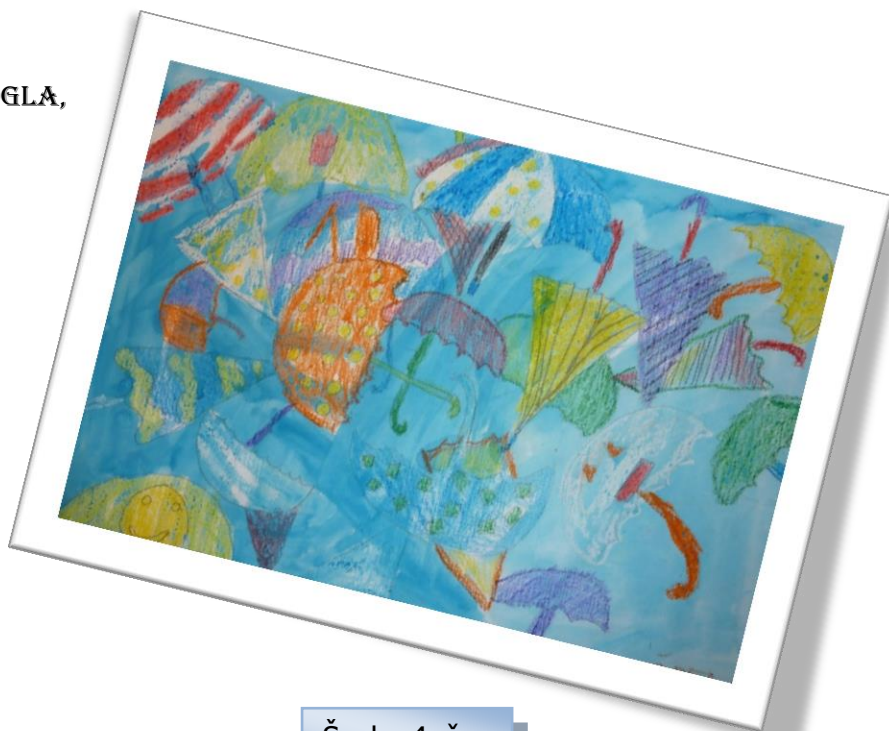

Tinkara, 3. č

MOJE UGANKE

1. JE ZELO LEP IN IMA BARVNA PERESA,
DVE NOGI KRATKI IN MAJHEN KLJUN.
KDO JE TO?
2. JE MAJHNA IN ZELO RADA PLEZA PO VEJAH.
IMA KRATKE NOGE IN MAJHNA UŠESA,
AMPAK REP PA JE DOLG.
KATERA ŽIVAL JE TO?
3. IMA UŠESA MAJHNA, NOGE PA VELIKE.
NJENA DLAKA JE BELA, LEPA IN NAKODRANA.
ŽE VEŠ, KDO JE TO?
4. IMA MAJHNE ROGE IN ZVONEC NA VRATU,
A KO IZ NJE MLEKO PRITEČE,
GA SLASTNO POPIJEMO MI.
UGANI, KDO JE TO.
5. KOLESA IMA VELIKA IN OKROGLA,
DOJENČEK PA V NJEM HITRO
ZASPI.
KAJ PA JE TO?
6. JE VELIK IN KRALJ ŽIVALI,
OKOLI GLAVE IMA GRIVO.
ZA KTERO ŽIVAL GRE?

UGANKE ZAPISALA:
LEA, 3. C

Špela, 4. č

ZDAJ PA SE REŠITVE: 1. PAV, 2. VEVERICA, 3. OVCA, 4. KRAVA, 5. VOZIČEK, 6. LEV.

ZLATA PTICA

Zlata ptica je prišla,
da bi jabolko vzela
in potem je odletela.
Iskali so jo noč in dan,
a je niso našli.
Zlata ptica je odšla
za devet gora,
tam je našla nova jabolka.

Lara, 3. c

BILA SEM POGUMNA

Žiga me je povabil na praznovanje rojstnega dne. Ko sem prišla v Tuš planet, smo se igrali. Nato sem splezala na kocke, potem pa sem skočila dol. Pri tem sem si zlomila levo roko. Jokala sem, ker me je zelo bolela roke. Nič me ni bilo strah operacije.

Tea, 3. c

Teja, 5. c

Zoja, 5. c

BIL SEM POGUMEN

Ko sem šel z mamico in atijem na morje, sem hotel plavati brez rokavčkov. Z mamico sem se učil, pa ni in ni šlo. Predzadnji dan sem splaval. Potem sem lahko z mamico in atijem iskal posebne kamne, rakove klešče, školjke in s pomola skakal v globoko vodo. Dnevi so hitro minili in prišel je čas za odhod domov.

Alja, 3. c

DROBIŽ

JEJMO SADJE IN ZELENJAVO

Hruška, slive in banana,
to je hrana prava.
Sladkarij se izogibaj,
da ne boš debel.

Če bil bi rad močan,
sadje jej vsak dan.
Sadje, tu so tudi hruške,
da ne bo na glavi buške.

Jaz naredila sem poskus
in to je pomagalo.
Zelenjavo in sadje pojej,
nato pa se veliko smej.

Pa še korenje jej,
da boš videl dobro.
In zapomni si,
da malo sladkarij pojej,
pa zdrav in vitek boš.

Sadje in zelenjava,
to je hrana prava!
To jej ti vsak dan,
noč in dan, noč in dan.

Lara, 3. c

Lara, 4. č

SNEGULJČICA IN PIKA NOGAVIČKA

Sneguljčica je bila še majhna. Stara je bila devet let. Odšla je na sprehod po grajskih vrtovih. Zašla je in srečala neznano punco. Vprašala jo je, koliko je stara, kako ji je ime in kje ima svoja starša.

Ona pa ji je odgovorila: »Stara sem devet let, ime mi je Pika Nogavička, staršev pa nimam.« Takoj je začela delati stoje in kolesa.

Glorija, 4. c

»Ali morda veš, kje se gre nazaj na dvor?« jo je vprašala Sneguljčica.

»Seveda vem!« je zaklicala Pika Nogavička, »Naravnost, levo in spet naravnost.«

»Hvala. Bi šla z mano? Skrila te bom pred svojo hudobno mačeho,« jo je povabila Sneguljčica.

Pika Nogavička se je strinjala in sta odšli.

Sneguljčica je odraščala in z njo je odraščala tudi Pika. Nekega dne pa je zlobna mačeha Sneguljčico odgnala z dvora. Hodila je po gozdu, naenkrat pa so jo napadle divje zveri. Sneguljčica je poklicala na pomoč.

»Že prihajam!« se je zaslišal znani glas.

»Pika, si to res ti?« se je čudila Sneguljčica. Potem je dodala: »Pohiti, pohiti, preden me zveri pojedjo!«

Pika Nogavička je pregnala vse zveri in Sneguljčica se ji je zahvalila. Nato sta zagledali hišico. Notri je bilo polno pajčevin. Hišica je bila zelo stara, a sta jo čisto lepo uredili.

»Zdaj pa moram iti,« je rekla Pika in je odšla.

Nekega dne je k Sneguljčici prišla starka. S sabo je nosila košaro polno kokosa.

»Mmm, kokos imam rada,« je pomislila Sneguljčica, ko ji ga je starka ponudila.

Nenadoma pa se je z drevesa spustila Pika in zavpila: »Ne pojej ga!«

Pika je skočila na starko in ugotovila, da je to bila mačeha. Začela jo je močno vrteti in jo spraševati: »Ali obljubiš, da boš postala prijazna, da se bova midve s Sneguljčico lahko vrnili na dvor in da boš svoj laboratorij s strupenimi stvarmi zažgala?«

Mačeha je vse obljubila in Pika jo je spustila.

Tako sta Sneguljčica in Pika Nogavička postali sestri.

Lara, 3. c

O PSIČKI BELI

Našo psičko Belo smo dobili točno na prvega januarja leta 2014. Stara je pet mesecev in je zelo igriva. Je pasme maltežanka. Z njo ni veliko dela: trikrat na dan jo prečešem, dvakrat jo peljem na sprehod, trikrat na dan ji dam hrano, ji zamenjam vodo in jo odpeljem ven, ker je veliko notri. Za jesti dobi brikete. Zelo hitro se uči. Obvlada že: taco, sedi, prostor, prosim in petko. Če je sama zunaj in kdo pride, zelo glasno zalaja. Ima veliko igračk, njeni najljubši pa sta vrvica in piskajoča kost. Zelo močno ugrizne, zato ima kost za grizenje in gumijasti natikač. Je zelo žgečkljiva in sama hodi po stopnicah gor in dol. Nikoli ne uide z domačega dvorišča na ulico. Zelo rada spi na balkonu, travi in asfaltu, ampak samo, če je vse to na soncu. Zunaj se nikakor ne pusti ujeti. S sosedom mačkom Mikijem se ne razumeta; ali ga Bela hoče ugrizniti ali pa jo Miki hoče zgrabiti s kremplji. V hiši se nikoli ne polula ali pokaka. Zjutraj priteče v mojo sobo; če pa so vrata zaprta, praska toliko časa, da ji odprem. Ko bo dopolnila sedem mesecev, jo bomo vpisali v pasjo šolo.

Eva, 5. č

RAD BI POSTAL NOGOMETAŠ

Že kot majhen otrok sem se rad igral z žogo. V vrtcu sem zelo rad igral nogomet in nekega dne sem na šolski klopci našel prijavnico. Nesel sem jo domov in mami mi jo je izpolnila.

Tako sem v šoli začel trenirati nogomet. Sprva sem imel trening enkrat tedensko, in sicer ob petkih.

V šoli sem treniral do tretjega razreda. Že v drugem razredu pa sem dobil prošnjo iz kluba, če bi lahko treniral pri njih. Tako sem začel trenirati v klubu. Igrali smo s sedmimi igralci. Tam smo imeli treninge dvakrat tedensko. Bili smo zelo dobri. V tej selekciji smo bili na turnirjih velikokrat prvi. Bilo je poletje in povzpel sem se v selekcijo U-8. Dobili smo novega trenerja. Priključilo se je še veliko novih fantov.

Sedaj sem U-11 in bili smo na pripravah v Umagu. Tam smo igrali s kar devetimi igralci na velikem igrišču.

Pri nogometu se tudi zabavam in upam, da bom postal nogometaš.

Nejc, 5. č

Žiga, 3. c

KOŠARKA

Med vsemi športi, ki sem jih spoznal, mi je najbolj všeč košarka. V drugem razredu sem jo začel trenirati.

Košarka je moštveni šport. V igri tekmujeta dve ekipi s po petimi igralci. Cilj je zadeti največ košev, nasprotniku pa to preprečiti. Zmaga ekipa z največ točkami. Igra se igra v dvorani, prekrito s parketom. Na igrišču je naenkrat največ pet igralcev vsakega moštva. Vsak igralec ima svojo nalogo. Igralci iste ekipe so oblečeni v enake drese. Pri košarki potrebujemo tablo za koš, žogo ter uro za merjenje časa. Čas, rezultate in prekrške nam pokaže semafor. V primeru prekrška sta tam dva sodnika. Če pride do prekrška pri metu na koš, ima igralec dva prosta meta. Prosti met je vreden eno točko, met v raketi dve točki, izven trojke pa tri točke. Igra je razdeljena na štiri dele. Vsak traja deset minut. Napad traja štiriindvajset sekund. Če ekipa v tem času ne meče na koš, žogo izgubi. Tekma ima lahko izenačen rezultat. V tem primeru ekipi igra podaljšek, ki traja pet minut. Na koncu tekme se igralci pozdravijo.

Zdaj že vem, da je prišla košarka v Evropo iz ZDA. Moj najljubši igralec je Le Bron James, ki igra v najmočnejši ligi košarkarjev NBA v Ameriki.

Tudi jaz želim v košarki dosegati lepe rezultate.

Tim, 5. č

SANJALO SE MI JE

Nekega večera, ko so šli mami, oči in brat na zabavo, sem ostal sam doma. Odločil sem se, da bom gledal grozljivko. Vklupil sem televizijo in začel gledati. Že na začetku filma me je bilo zelo strah. Ker me je bilo tako zelo strah, sem raje ugasnil televizijo, zaklenil vhodna vrata, ugasnil luč in

šel v sobo. Upal sem, da ne bom ničesar sanjal. Takoj sem zaspal. Toda sanjal sem o grozljivki in se sproti močno potil. Zmaj v sanjah je bil zelo grd in hudoben. Skrival sem se mu, a on me je zmeraj našel. Ker sem teklen res zelo hitro, nisem videl zmajevih mladičev. Enega sem pohodil in mladiček je umrl.

Ko je nastopilo jutro, sem bil neprespan, a bil sem vesel, da sanje niso bile resnične.

Jan, 5. č

Maks, 3. č

KOMAJ ČAKAM POČITNICE

Vsi radi hodimo v šolo, ker vemo, da nas na koncu čakajo dolge počitnice. Opisal vam bom, kam se grem vsako leto zabavat.

Na počitnice hodimo na otok Krk na Hrvaško. Tam imamo hišo in zelo lep vrt. Obala ni daleč in seveda tudi trgovina ne manjka. Z nami gredo tudi prijatelji in sorodniki. Skupaj preživljamo lepe trenutke. Očka zelo dobro peče ribe, zato so moja najljubša jed. Skupaj uloviva tudi kakšno hobotnico.

Imeli smo tudi čoln, s katerim smo se podajali po morju na zasebne plaže.

Vsako leto smo tudi opazovali delfine, ki so se nam približali, ko smo ugasnili motor čolna. Zdaj smo ga prodali in s sestro Niko upava, da bomo kupili novega.

Ob večerih hodimo v mesto, na primer Krk ali Malinsko na pico, nato gremo po stojnicah in v igralne parke.

Zelo dobro plavam, naučil pa sem se tudi skakati na glavo in včasih me mami ocenjuje. Potapljam se lahko sam in včasih nabere veliko školjk za mami. V zalivu je postavljen tudi vodni park s trampolini, visoko goro in ostale napihljive igrače. Tam se zelo zabavamo, ker padamo v vodo. Pozno zvečer gremo tudi na nočno kopanje. Potem pa se povežemo z internetom, kjer je brezžični dostop. S prijatelji se na balkonu ali zunaj igramo kakšno igro, na primer skrivalnice, monopoli, človek, ne jezi se in 'flašo resnice'. S sestrčno in sestro gremo včasih tudi na igrala v vas. Včasih obiščemo vaško veselico, kjer igra domača glasba, mi pa plešemo in jemo ribe ali kalamare.

Včasih odpotujemo tudi na otok Cres, kjer si ogledujemo pečine in beloglave orle.

Lansko leto se je očka odločil, da bomo šli s kolesi na otok Rab. Najprej smo odšli s kolesi na trajekt. Potem smo celo večnost kolesarili, dokler nismo prišli do kampa. Tam smo si postavili šotor, kjer smo prespali eno noč. Zraven kampa je bilo mesto Rab. Tisto noč smo zelo slabo spali, ker smo imeli s sabo le malo stvari. Samo toliko, kot jih lahko damo v nahrbtnik in peljemo na kolesu. Naslednji dan smo uživali na peščeni plaži na otoku Rabu. Ko smo prišli nazaj na Krk, so nam sorodniki pripravili presenečenje za naš kolesarski podvig. Tako sem bil izčrpan, da sem se vrgel v morje.

Tudi letos komaj čakam, da bo konec pouka. Že sedaj se veselim novih dogodivščin na morju.

Aljaž, 5. č

Maša, 5. č

MOJA NAJVEČJA ŽELJA

(domišljjski spis)

Nekega dne, ko sem videla ptice, ki so letele v jatah proti jugu, sem si zaželela, da bi tudi jaz znala leteti kakor one.

Bila je pozna jesen in tudi sonce je že začelo zahajati, zato sem odšla domov na dvorišče. Odšla sem proti vrtu, ko sem zagledala lastovico z zlomljenim krilom. Počasi sem se ji približala in jo vzela k sebi v svojo sobo. Tam sem našla blazinico, lonček z vodo in lonček s hrano za ptice. Lastovico sem odložila na blazino in s kolesom odhitela v trgovino po nekaj stvari. Ko sem prišla domov, sem lastovki iz lesa zgradila ptičjo hišico. Vanjo sem položila blazinico, lonček z vodo in lonček s ptičjo hrano. Pazljivo sem v hišico položila še lastovko. Čez nekaj dni se je krilo lastovke že zacelilo. Odnemla sem jo ven na dvorišče. Čudežno pa lastovka ni odletela, ampak spregovorila: » V zahvalo, ker si mi pomagala in me pozdravila, te bom z mojimi prijatelji in prijateljicami vzela na potovanje v južno Afriko.« Bila sem presrečna, ker se je moja želja končno uresničila.

Julijana, 5. c

Rok, 4. č

SNEGULJČICA IN PIKA NOGAVIČKA

Sneguljčica se je poročila s princem. Priredili so veliko parado. Na parado so povabili Pepelko, Piko Nogavičko, malo morsko deklico Arielo, palčke, učence in gospoda Filodendrona. Princ je na grad povabil tudi Anico Pivnik.

Palčki in Pika Nogavička so ostali kar na gradu. Kmalu je Sneguljčica rodila hčerko, ki je bila tako lepa, da sta ji kralj in kraljica dala ime Elizabeta. Elizabeta je kmalu dopolnila 14 let. Pika Nogavička je napovedala, da bo kmalu prišla hudobna vila. To se je res zgodilo. Prišla je hudobna vila Arabija, ki je hotela Elizabeto uročiti. Toda palčki so bili pripravljeni in so jo rešili.

Sneguljčica se je zato zahvalila Piki Nogavički.

Zoja, 3. c

PESEM O ŠOLI

Šola je 'kul',
ker nas je 'ful'.
Tam imamo šest ur,
med odmori pa 'žur'.
Učitelji so prijazni
in ne dajo veliko kazni.
Ura hiti,
zvonec zazvoni.
Mi pa hitro zbežimo,
radi po hodniku se podimo.
Po pouku gremo na kosilo,
ki pa ni preveč 'fino'.
Po kosilu pa domov,
kjer bo velik 'šov'.

Teja in
Klara,
obe iz 5. c

Maks, 4. c

VODA

Voda je bistra tekočina
in je prav res 'fina'.
Pijemo jo skoraj vsi,
tako da skoraj več je ni.
Sestavljena je iz H₂O
in te odžaja zelo.
Uporabimo jo za juho
in tudi za dobro kuho.
Kroži res povsod,
včasih pride tudi v sod.
Nanjo moramo paziti zelo,
drugače jo kmalu več ne bo.

Gal in
Matic,
oba iz 5. c

NAŠA ŠOLA

Tam na Kokrici stoji šola,
poleg nje v hišici pa je šoja.
V šoli veliko je otrok,
ki norčije zganjajo vsepovsod.
Imamo štiri, pet ali šest ur,
na tej šoli pa ni kur.
Nimamo veliko predmetov
in ne poznamo še medmetov.
V jedilnici dobra so kosila,
skoraj vse punce nosijo krila.
V šoli veliko se naučimo,
doma pa dosti spimo.

Zala in
Zoja,
obe iz 5. c

MOJA ČAROBNA PALICA

(domišljjski spis)

Že od malega sem si želel postati čarovnik.

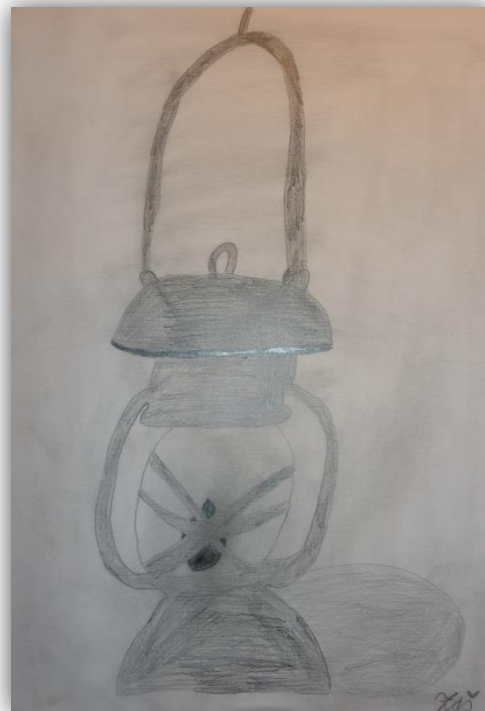
Na vsak način sem hotel dobiti čarobno palico. Ko sem malo odrasel, sem izvedel, da čarovniki v gledališčih ne čarajo zares. Ugotovil sem, da izvajajo le trike, v filmih pa veliko teh stvari naredijo z računalniki.

Ampak jaz verjamem, da čarovnija zares obstaja.

Nekega dne smo imeli večerjo zelo pozno. Ko sem se odpravil spat in sem prišel v svojo sobo, se je kar naenkrat na steni pojavil vrtinec. Iz tega vrtinca je stopil možak s klobukom na glavi in z raztrgano obleko. V roki je držal škatlo. Izročil mi jo je, odšel nazaj v vrtinec, ki pa se je zaprl. Čudno se mi je zdelo, da je odšel brez besed. Odprl sem škatlo, v njej pa je bil velik spisek stvari, na dnu škatle pa je bila palica. Prava čarobna palica. Pogledal sem tisti spisek in opazil, da so bili na njem pravzaprav napisani uroki. Izrekel sem enega in postelja je poletela v zrak. Bil sem zelo srečen. S čarobno palico sem počel karkoli sem hotel.

Seveda pa je to moja skrivnost in za nič na svetu je ne bi zamenjal.

Tako sem dobil pravo čarobno palico in tako se tale moja zgodba konča.

Zaš, 3. c

Gal, 5. c

FERDI

Ferdi je bil lep mlad hrošč. Želel si je poiskati 'hroščinjo'.

Nekega dne je vstal iz postelje. Hitro je šel pogledat, če je zunaj kakšna 'hroščinja'. Bilo jih je veliko. Hitro si je z jutranjo roso umil obraz in se namazal s kremo iz lipovih cvetov. Nato je pohitel na veje drevesa. Tam je bilo že nekaj hroščev. Odtrgal je belo cvetlico in jo ponudil prvi 'hroščinji'. Zelo rada jo je sprejela. Potem je napočil čas za petje. Postavili so se na oder in zapeli pesmi. Med njimi je bil tudi Ferdi. Čez pol ure so končali s petjem, zato je šel Ferdi na kozarček lipovega čaja. 'Hroščinje' so se postavile na oder za ples in hrošči so hitro pritekli. Ferdi je pograbil eno in se postavil na rob. Zatam so zaigrali godbo Iziziž-ožiš. Zaplesali so počasen, dolg ljubezenski ples. Ferdi je bil že malo utrujen. 'Hroščinjo' je povabil na torto iz žira in sladkih mušic. Ona ga je zaljubljeno gledala. Nato sta utrujena odfrčala vsak na svoj dom.

Hrošček Ferdi in 'hroščinja' sta se kmalu poročila. Imela sta veliko otrok.

Benjamin, 4. c

ALJA RIŠE

Alja riše.
Riše ranče, pomaranče
in velike kavče.
Pa nariše še metulje,
pisane kot mavrice,
lepe, snežne.

Alja, 4. c

Lara, 4. č

GLORIJA RIŠE

Glorija riše.
Riše miši,
ki se podijo po hiši.
Riše mačke,
ki lovijo svoje tačke.
Riše račke,
ki iščejo svoje hlačke.
Ker so jih izgubile,
bile so jim zelo mile.
Nato srečali so se vsi;
to so bili:
miši in mačke pa račke,
ki iščejo svoje hlačke.
A miška jih pretenta,
hitro vzame sirčka dva.
Nato odhiti na počitnice,
ki se imenujejo:
Tu mačke domujejo.

Glorija, 4. c

ŽIVA RIŠE

Živa riše.
Riše pse in mačke
in vse, vse, vse.
In slone z dolgimi rilci
in žabe z jeziki.
Pa pse z močnimi glasovi
in mačke z miškami
in tigre s pojedino.
Pa še:
hiše ter oblake,
male muce in junake.
Na papirju same živali.

Živa, 4. c

LEPOTNO TEKMOVANJE HROŠČEV

Za devetimi vodami, za devetimi gorami je stalo najvišje drevo v gozdu. Imenovalo se je Gingo. To drevo ni bilo le najvišje, pač pa tudi najstarejše. V svoji krošnji je imelo veliko nadstropij. Krošnja je bila zelo lepa. Na tem drevesu so potekale slavnostne živalske prireditve.

Nekega prečudovitega dne je na njem potekalo lepotno tekmovanje hroščev.

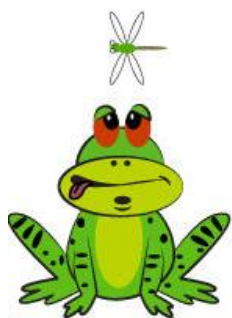
Udeležili so se ga hrošči iz celega sveta. O tekmovanju so pisali v vseh časopisih ter govorili po radiu in televiziji po celem svetu. Dan pred tekmovanjem pa je bil močan potres. Podrl je vse odre in vsa stojala, zato so morali tekmovanje prestaviti za en teden. So pa zato udeleženci imeli več časa za priprave. Med tem časom so 'hroščinje' ves čas prale svoja krilca. Porabile so veliko vode. Na dan tekme so bile tako zelo lepe. Hrošči so bili različnih barv. Eni so bili rdeči, drugi zeleni, modri, vijolični. Nekateri so imeli proge, drugi črne pike.

Pikapolonice so odločale, kdo od udeležencev je najlepši. Imele so težko delo. Zmagala je 'hroščinja', ki je imela modro zelena krilca, ki so se na svetlobi spremenila v oranžno barvo. Imela je vitke noge, njene tipalke pa so bile rožnato rdeče. Bila je zelo pametna, saj je znala odgovoriti na vseh deset vprašanj, in to v desetih jezikih. Po tekmovanju je priredila veliko zabavo. To je bilo najbolj hrupno praznovanje na tem drevesu.

To tekmovanje se je kasneje zapisalo v knjigo hroščev.

Eva, 5. č

Urban, 4. c

BABICA ŽABICA IN RIBIČ

(domišljjski spis)

Sredi gozda je bila mlaka. V njej je živela babica žabica. Imela je veliko vnukov, majhnih paglavcev. Babica žabica jim je vsak večer pripovedovala pravljice. V mlaki pa je živel tudi som, ki je rad jedel paglavce. Čisto mirno je ležal na dnu mlake. Ko so ti mali paglavci priplavali mimo, je som skočil. Široko je odprl usta in jih hotel ujeti. Paglavci so se razbežali. Babici žabici so povedali, kaj dela som. Žaba je odšla k somu in ga prosila, naj pusti njene vnučke pri miru. A som se ji je le posmehoval.

Vse to je videl in slišal ribič. Na trnek je nastavljal vabo in ga vrgel v mlako. Upal je, da bo som zgrabil za vabo. To se je res zgodilo. Ko je ribič soma prijel v roke, ga je ta milo prosil, naj ga pusti živeti. Obljubil je, da ne bo več nagajal malim paglavcem.

Ribič ga je pustil živeti, a za kazen in za vsak slučaj ga je vseeno nesel v drugo mlako.

Jakob, 4. c

KAKO SEM SE NAUČIL VOZITI KOLO

Ana 5. č

Jaz sem se naučil voziti kolo tako, da me je dedi držal za sedež in potiskal. Nekega dne mi je rekel, da me ne bo izpustil. Vendar me je samo porinil, jaz pa sem se odpeljal. Ko sem videl, da vozim sam, sem bil zelo vesel. Od takrat se sam vozim s kolesom. Zelo rad se vozim z njim, saj mi je všeč, ko drvim po ulici. Kupila mi ga je mami in ga imam pospravljenega v garaži. Če ima prazni gumi, z očijem uporabiva tlačilko in ju napolniva z zrakom. Moje kolo ima zvonček, zavore in prestave do šest. Je modre barve, je gorsko, saj ima debele gume. Z očijem sva že velikokrat kolesarila do Kranja in nazaj.

Luka, 3. č

KAKO SEM SE NAUČILA VOZITI KOLO

Kolo sem se naučila voziti pri sedmih letih. Naučila sta me oči in mami. Preden sem ga vozila, sem mislila, da je to zelo težko. Bilo mi je težko že, ko sem le sedla nanj. Oči me je držal za sedež, jaz pa sem pritiskala na pedala. Peljala sem se po ulici. Peljala sem se gor in dol in ponovno gor in dol. Medtem me je oči še vedno držal za sedež. Občasno pa me je zanj držala mami. Včasih sta oči ali mami spustila sedež. Sama sem se peljala nekaj metrov in nato padla. Nekega dne me je oči spustil in peljala sem se naprej, ne da bi padla. Zelo sem vesela, da sem se naučila voziti kolo.

Tinkara, 3. č

KAKO SEM SE NAUČILA VOZITI KOLO

Ime mi je Maruša in pred tremi leti sem se naučila voziti kolo. Ko sem se učila voziti, me je zadaj držal oči. Prvič sva šla do igrišča in nazaj. Naslednji dan me je spustil in tekel za mano. Tega sploh nisem občutila in se odpeljala na vrh klanca. Ustavila sem se, ko sem videla očija na začetku klanca. Neko nedeljo smo šli ven in z očijem sva se peljala s kolesi. Najprej sva se peljala do klanca in nazaj. Nato sva šla do igrišča in nazaj. Na srečo nisem niti enkrat padla. Bilo je zabavno, ker sva si z očijem pravila smešne vice, katerim sva se na moč smejala. Ko je bila ura pozno zvečer, sem se odpravila spat. Tega dogodka ne bom nikoli pozabila.

Maruša, 3. č

MOJA PRVA VOŽNJA S KOLESOM

Kot vsak otrok sem tudi jaz imel kolo s pomožnimi kolesčki in seveda super 'duper' čelado.

Največ časa sem se vozil s sestro Anjo. Nato mi je Anja odvila levi kolesček in ga vzela stran. Vožnja brez enega kolesčka je bila težka, saj me je vsakič nosilo v desno. Toda ni še bilo konca sestrine 'zlobe'. Čez en teden, ko sem končno obvladal vožnjo z enim dodatnim kolesčkom, mi je odvila še desnega. Groza! Strah me je bilo, da bom padel. Saj tudi sem, večkrat. Ampak naposled mi je uspelo. Vedel sem, da je pot do cilja težka. Pri tem so mi pomagali starši in sestra.

Prve vožnje s pravim kolesom, se pravi brez pomožnih kolesčkov, ne bom pozabil.

Aleš, 5. č

Lea, 3. c

DROBIŽ

4. c

Otrok sem:

- ker me je rodila mami, Alja
- ker hodim v šolo, Maks
- ker se lahko igram, Jakob
- ker lahko jaham, Tina
- ker sem se rodil, Urban
- ker se učim, Živa
- ker se veselim, Matic
- ker sem še majhna, Tisa
- ker se rad igram in raziskujem, Jure
- ker se lahko zabavam, Benjamin
- ker sem star 9 let, Vid
- ker sem še mlad, Nik
- ker hodim v 4. C razred, Jaša
- ker rada rišem, Tinaja
- ker se še učim, Erik
- ker odraščam, Glorija

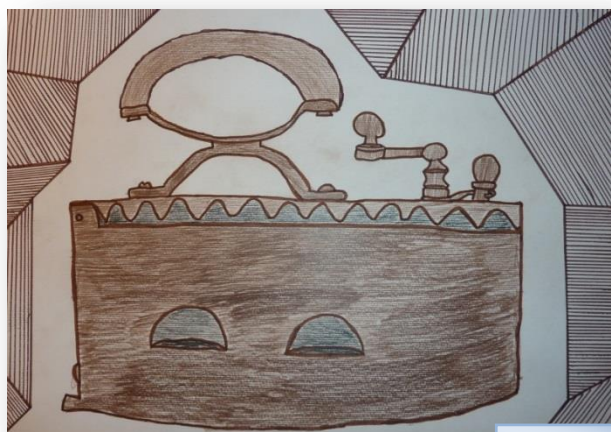

Maja, 5. c

3. č

Otrok sem:

- ker sem se rodila, Maša
- ker imam mami in očija, Ema
 - ker sem majhna, Maruša
- ker nisem odrasla, Tjaša, Tinkara
- ker me je mami rodila in ker še nisem dovolj stara, da bi bila odrasla, Iza
 - ker moram še odrasti, Tijana
 - ker obstaja Minecraft, Maks
- ker nimam izpita za avto, Rok
 - ker sedim na klopci, Gal
 - ker nisem star 30 let, Luka
 - ker nisem velik, David
 - ker nisem odrasel, Žiga

Izza, 5. č

4. č

Otrok sem:

- ker sem star 9 let, Matej B., Emre
- ker sem majhen, Tim Č.
- ker sem star 10 let, Lan, Rok
- ker so me rodili starši, Anja
- ker so me rodili starši in ker sem star 9 let, Aljaž
- ker še nisem odrasel, Tim S.
- ker nisem polnoletna, Klara
- ker nisem še dovolj stara, Tadeja
- ker se še učim, Jan
- ker sem stara 9 let, Lara Š., Lara G.
- ker nisem tako velika kot starši, Špela
- ker pomagam staršem, Nejc
- ker hodim v šolo, Jakob

Luka, 3. č

3. c

Otrok sem:

- ker sem se rodil, Zaš
- ker sem na svetu, Ajda
- ker sem se rodila, Zoja
- ker me imata starša rada, Tit
- ker še nisem odrasla, Tea, Lea, Lara
- ker ne vem, da sem otrok, Žiga
- ker sem majhen, Filip
- ker hodim v šolo, Aljaž, Luka
- ker se lahko učim, Nejc

5. c

Otrok sem:

- ker nisem starejši od 18 let, Žan
 - ker nisem odrasel, Tim
 - ker imam 10 let, Luka P.
 - ker sem pač otrok, Rok
 - ker nisem star 18 let, Gal
 - ker sem zelo mlad, Luka J.
- ker nisem rad odrasel, Benjamin
- ker nisem še do konca zrasla, Lea
 - ker sem še mlada, Teja
 - ker mi je všeč, Julijana
- ker sem stara šele 10 let, Zala
 - ker nisem polnoletna, Maja
 - ker sem star 10 let, Matic
- ker še nisem polnoleten, Primož

Aleš, 5. č

5. č

Otrok sem:

- ker imam po starosti toliko let, Ana, Eva
 - ker imam starše, Iza
 - ker še nisem polnoletna, Maša
- ker nisem polnoleten, Tim, Nejc, Rihard
- ker hodim v šolo, Nejc, Jan, Aljaž, Simon
 - ker sta mami in ati še, živa
 - ker imam starše, Aleš

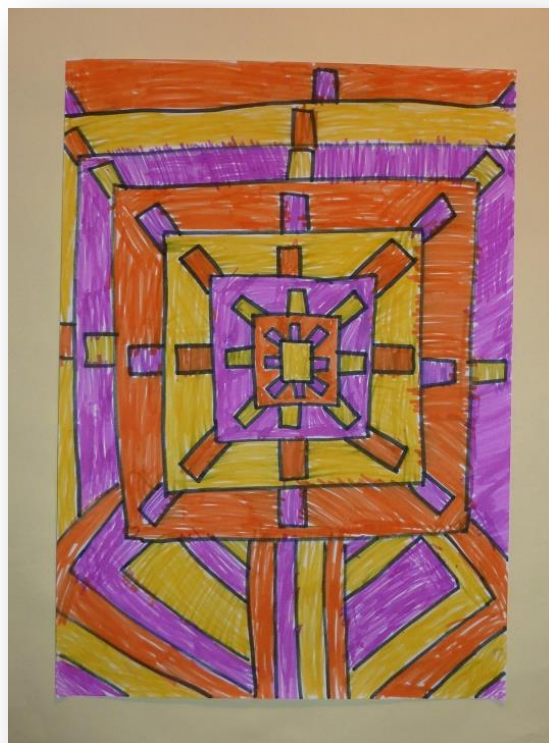

ČAROBNA TOVARNA ČOKOLADE

V čarobni tovarni čokolade so delavci čarovniki in čarovnice.

V tej tovarni se prideluje čokolada iz čokolade, čokolade in še malo čokolade. Na kratko, vse je iz čokolade. Iz nje so naprave, ki jih poganjajo čokoladne čarovniške palice čokoladnih čarovnikov. Niso resnično iz čokolade, temveč so ljudje rjave barve. Tovarna se imenuje Koko Bum.

Nekega dne je v čokolado padla muha. Delavka, ki je delala tam, je bila stara 5 let, kar je 11 čarovniških let. Ker je imela rada živali, je skočila v čokolado. Za muho je bilo že prepozno in se je utopila v čokoladi. Enajstletna čarovnica je bežala in le ubežala mešalcu čokolade. To ni bila najhujša stvar tistega dne. Še isti trenutek je v tovarno prihitel šef in izjavil, da se bodo morali boriti, če bodo želeli obdržati tovarno, saj želijo tu postaviti tovarno z artičokami. Ura je zazvonila dvanajst in začel se je dvoboj: 'artičokarji' in 'čokoladarji'. Da ne boste mislili, da je bilo to kot pretep z blazinami! O, ne, ni bil! To je bilo stokrat hujše. Obmetavali so se... z artičokami in čokolado! Zmagala je tovarna čokolade Koko Bum. Oni so obdržali tovarno in še naprej srečno delali čokolado v mestu Loko Pok.

Patrik, 3. č

Anja, 4.č

DEKLICA Z LEPIM IMENOM

Nekoč je živela deklica,
po imenu Pomlad,
vsak imel jo je rad.
Rože je oboževala,
zraven pa precej garala.
Polna je bila miline
in pa tudi topline.
Vse to ona je imela,
b' la je res vesela.

Pesmico sestavili četrtošolki Klara in Tadeja.

MOJA ČAROBNA PALICA

(Domišljijski spis)

Za rojstni dan sem od babice dobil čarobno palico. Najprej nisem verjel, da je čarobna, a po nekaj dneh vaje sem že kar dobro čaral. Ko sem poskušal nove čarovnije, pa se mi je zgodila nesreča in odneslo me je v deželo čarovnij.

Tam je bilo ogromno čarovnikov in čarovnic, metel in palic ter čarobnih napojev. Hodil sem naokoli in si ogledoval to deželo, ki je bila res osupljiva.

Videl sem, da vsi čarajo s svojimi palicami in tako sem začel čarati še jaz. Ko sem videl, da drugi čarajo bolje od mene, sem se hotel še sam bolje naučiti. Kmalu sem našel prijaznega čarovnika, ki me je naslednje dni učil. Naučil me je, kako začarati ljudi in stvari v drugo žival ali stvar, kako si pričarati stvari in še ogromno drugih čarovnij. Po nekaj dneh učenja mi je rekel, da moram opraviti čarovniški izpit. Za opravljen izpit mi je obljubil tudi novo čarobno palico, a sem se tej nagradi odrekel, saj sem imel rad svojo staro palico. Ko sem čutil, da sem pripravljen, sem opravljal izpit. Na njem sem moral veliko čarati, na koncu sem izpit naredil.

Tedaj pa sem se spomnil na svoj dom. Čarovnika učitelja sem prosil, če me lahko odpelje domov. In res me je skozi čarobno okno odpeljal v moj svet. Vendar tu nisem več mogel čarati, saj je čarovnija popustila.

Matic, 5. c

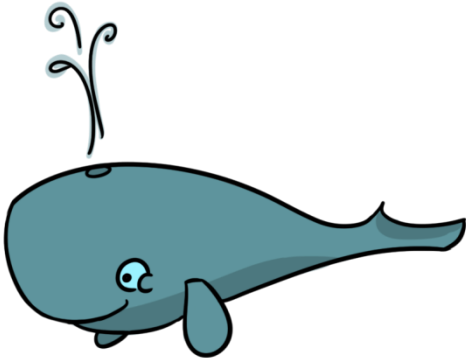

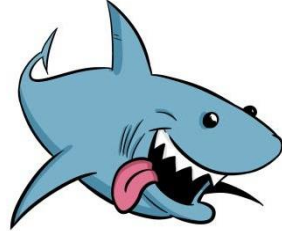
DROBIŽ

Nekateri učenci so se v šoli v naravi, v mesecu septembru, preskusili tudi v pesništvu. Nastale so naslednje rime in pesmice:

Dirkam v morje kar se da,
rad videl bi kaj zanimivega.
Videl sem morskega psa,
usta široko odprta ima.
On rad bi koga ugriznil v rit,
mi pa se hitro letimo učit.
Matic, 4. c

Na morju se lepo imamo,
s kiti se igramo.
Če meduza bi tu bila,
rdeča bi naša koža bila.
Ker pa meduz ni,
rjavi ostanemo vsi.
Jaša, 4. c

Na morju veliko plavamo in se zabavamo.
Ko pa nekdo potone,
hitro dobi bombone.
Srečno se reši,
bombone pa vedno zgreši.
Glorija, 4. c

Riba plava sem in tja,
kjer se morska deklica igra.
Trava s polžki se igra,
vse se giblje sem ter tja.
Lara, 4. č

Zjutraj sem se poslovila,
tabora se veselila.
Tam smo se igrali,
plavalni in čofotali.
V morju smo videli klobuke
in niti ene same kljuge.
Punce lovile bi komarje,
fantje pa loparje.
Klara, 4. č

Tinaja, 4. c

DEKLICA Z LEPIM IMENOM

Nekoč je živel deklica,
po imenu Pomlad,
vsak imel jo je rad.
Rože je oboževala,
zraven pa precej garala.
Polna je bila miline
in pa tudi topline.
Vse to ona je imela,
b'la je res vesela.

Pesnico sestavili četrtošolki
Klara in Tadeja.

PRIHAJA POMLAD

Ko kurenti zvonijo,
se v maske spremenijo.
Krofi dobri so,
zraven rajajmo.
Zima že odhaja,
pomlad zdaj k nam prihaja.
Otroci se veselijo,
od sreče kar žarijo.
Živali se prebujaajo,
mam'ce pa spomine rade
obujajo.
Rožice so zacvetele,
iz panjev letajo čebele.
Medved se zbudi,
k pojedini hiti.
Tudi velikonočni zajec že hiti,
da otroke razveseli.
Ljubezen se prebuja,
nihče ob tem se ne kuja.
Veselje je povsod,
na mlaki in drugod.

Pesnico so sestavili in jo zapisali učenci 4. č razreda.

Lara, 3. c

DROBIŽ

UGANKE:

1. ČEPRAV RADI IMAMO MESO,
TISTI DAN GA NE JEMO.
KER SMO DOBREGA ZNAČAJA,
SE DRŽIMO TEGA OBIČAJA.
KATERI OBIČAJ JE TO?

2. GRE ZA LETNI ČAS,
KI PRIDE K NAM V VAS.
SONCE RADO SIJE,
VETER RAHLO BRIJE.
MAMICE PRAZNUJEJO
IN RADE NAS IMAJO.
KAR IMAJO, VSE NAM DAJO.
KATERI LETNI ČAS JE TO IN ZA KATERI MESEC GRE?

Tim, 4. č

Matej, 4. č

3. KO BALONČEK POČI,
TO PA JE PONOČI,
LUNA NA NEBO POSKOČI.
ZJUTRAJ SE TAM NEKDO ZBUDI,
PA POMANE ZASPANE SI OČI.
POTEM MEHKO POSIJE
NA TVOJO POSTELJO.
KDO ALI KAJ JE TO?

UGANKE SO SESTAVILI ČETRTOŠOLCI
IN ZRAVEN ZAPISALI ŠE REŠITVE:

1. POST, 2. POMLAD IN DAN ŽENA, 3. SONCE.

ZBUDILA SEM SE KOT ČOKOLADA

Nekega večera sem zaspala. Ko sem se zjutraj zbudila, sem bila čokolada. Mimo mene je prišel majhen fantek in hotel me je pojesti. Na srečo je v tistem trenutku prišla njegova mamica in me pospravila v hladilnik. Tam sem zagledala še neko drugo čokolado. Ogovorila sem jo: »Živijo, jaz sem Milka. Kako je pa tebi ime?«

»Jaz pa sem Gorenjka z lešniki,« mi je odgovorila.

Spoprijateljili sva se. Kar naenkrat je v hladilnik segla velika roka in vzela Gorenjko. Želeli so jo pojesti. O, to pa ne! Ne bodo pojedli moje prijateljice! Zato sva jo z gospodom Jajcem odšla rešit. Jajce se je vrglo na tla in vsi so ga hiteli brisat. Jajce in tudi tla. Medtem pa sva z Gorenjko odšli nazaj v hladilnik in se skrili v temnejši in najbolj oddaljen del hladilnika. Ker naju niso našli, naju tudi niso skušali pojesti. Nikoli več.

Lara, 4. č

ŠKRIVNOSTNI GRAD ČAROVNIKOV

Nekega dne sem se zbudil v čarovniškem gradu, kjer se učijo letenja in čaranja.

Najprej sem odprl okno in zagledal plakat, ki je vabil in obveščal o prvem čarovniškem šolskem dnevu. Preoblekel sem se in odšel na čarovniško dvorišče, kjer je bilo že veliko malih bodočih čarovnic in čarovnikov.

Po zvonjenju zvonca smo se najprej razvrstili po sobah, kjer naj bi spali.

Potem je bila na vrsti prva ura: obramba pred mračnimi silami. Nato so si ure

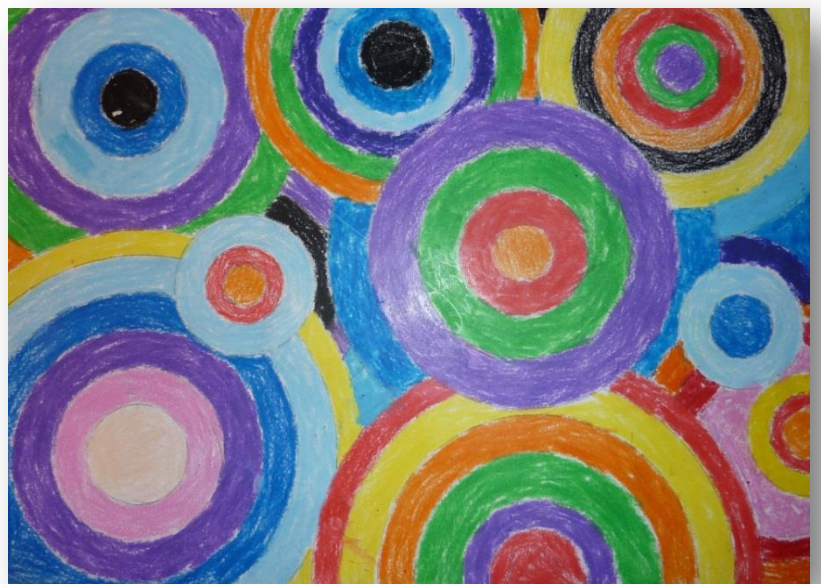
takole sledile: podelitev paličic, dvigovanje predmetov, uroki za čaranja, letenje z metlo.

Naslednji dan sem se med odmorom odločil oditi na sprehod v vas. Vzel sem metlo in odletel. Čez nekaj časa sem začutil, da me nekdo zasleduje. Pogledal se nazaj in za mano je letel zlobni čarovnik. Komaj sem mu ušel in ... oh, že spet je bil za mano. Hotel me je spremeniti v podgano. Kot da bi gorelo, tako hitro sem odletel v grad.

Čez nekaj dni so naš grad napadli zlobni čarovniki. Vsi učitelji in vsi učenci smo se zbrali v dvorani. S čarobnimi paličicami smo si pričarali ščite. Potem se je grad začel tresti, saj je skozi vrata prišel en zelo zelo zloben čarovnik, ki nas je hotel umoriti z mučeniški urokom. Toda naš ravnatelj se ni predal. Bojeval se je z zlobnežem. In na našo srečo je zmagal ravnatelj.

Kljub temu sem se odločil, da bom velik čarovnik postal šele, ko bom odrasel.

Matej, 4. č

Gal, 5. c

V kaj ali v koga bi se začaral, če bi imel čarobne moči? In seveda, zakaj?

Kako o tem razmišljajo tretješolci in četrtošolci:

Nejc: Jaz bi rad postal dinosaver. Imel bi velika usta.

Filip: Spremenil bi se v torto. Njami, torte so tako zelo dobre.

Luka: Pričaral bi si posebne sposobnosti. Takšne, da bi bil pri likovni vzgoji boljši učenec.

Žiga: Jaz pa bi rad postal vseved. Vedel bi vse, kar je mogoče vedeti.

Živa: Bila bi agentka in bi neumorno raziskovala vse mogoče in nemogoče stvari.

Anja: Rada bi bila Chuck Norris, ker je on moj idol.

Aljaž: Sanjam o tem, da bi bil slaven, zato bi se zagotovo začaral v pevca.

Tim: Če bi imel čarobne moči, bi postal košarkar. In to tak, ki ima raketni pogon. Zato bi bil seveda najhitrejši. Ko bi metal na koš, niti enkrat samkrat ne bi zgrešil.

Lovro: Postal bi lev. Levi so dobri lovci, zato nikoli ne bi bil lačen.

ČAROVNICA BIBI

Čarovnica Bibi živi na sredini čarobnega gozda, v neki hiši. Tam ji družbo delata muca Mici in njena metla Sonja. Bibi se nekega dne odloči obiskati čarovnika Gala. Gal živi v labirintu. Da bo pot težka, se Bibi zave že na začetku. S seboj vzame Mici, Sonjo, kekse in čarobno paličico. Odletijo na čarobni metli. Po nekaj metrih jim pot zaprejo opice. Zelo zelo lačne opice. Bibi vidi, da nimajo nobene banane več, zato jim

podari kekse. Potem nadaljujejo pot. Napade jih zmaj. Bibi urno vzame čarobno palico in zmaja spremeni v kamen. Končno pridejo do labirinta. Metla Sonja jih dvigne še višje v zrak in tako poletijo naravnost do Galovega doma. Gal je obiska res zelo vesel. Gal postreže z jedačo in pijačo.

Bibi si bo ta dan zapomnila kot veliko pustolovščino.

Klara, 4. č

Tisa, 4. c

Učenci, ki obiskujejo novinarski krožek, so povprašali tretješolce, kam bi šli s prijatelji najrajši na izlet in zakaj prav tja.

Pa pogledjmo njihove odgovore.

Ema: Sama bi šla v Anglijo. To pa zato, da bi se tam naučila angleščino. Potem bi se lahko tukaj po angleško pogovarjala s tistimi puncami, ki obiskujejo tečaj angleščine.

Teja: Prijateljice bi poleti povabila na počitnice, da bi skupaj uživale in se smejale.

David: Takoj bi šel v Nemčijo. Tam bi gledali nogometne tekme.

Maruša: Šli bi v Kekčevo deželo. Tam sem že bila in bi rada še šla.

Lara: Ker imam rada prijatelje, bi jih odpeljala na morje.

Zoja: Tiste prijateljice, ki imajo rade konje, bi peljala na ranč s konji. Veliko bi jahale.

Tijana: Kamorkoli bi šli, le da bi bilo morje v bližini. Na morju je drugače, tako lepo je tam.

Maks: Če bi lahko šel res kamorkoli, bi šel v Ameriko na parado igrač. Poiskal in ogledal bi si mojo najljubšo igračo.

Patrik: Rad bi šel v toplice, kjer imajo tobogane. Spuščali bi se po njih in veliko bi plavali.

Tjaša in Lea bi svoje prijateljice peljale v Lipico, da bi si tam ogledale lepe konje in jih poskusile tudi jahati.

Žiga: V Legoland bi šel, ker imajo tam 'na kupu' toliko zanimivih stvari.

Nik: Čeprav v Nemčiji živijo moji sorodniki, bi tja na izlet povabil tudi moje prijatelje.

Tit: Če bi bilo mogoče, bi šli s prijatelji na Kitajsko. Tam bi se naučili pisati kitajske črke. To bi bilo res super.

Anja, 4. č

DROBIŽ

školjke in morje, bazeni

polni nasmejanih obrazov,

kopalke, sladoledi

najrazličnejših okusov...

VSE TO SPADA K

POLETJU!

**UREDNIŠKI ODBOR VAM
ŽELI ČUDOVITE IN
BREZSKRBNE POČITNICE!**